

[Justitsministeren]

der sig opmærksomheden – og med god grund.

Jeg kan til tingets orientering oplyse, at jeg for nylig har anmodet landets politikredse om over en vis periode at foretage indberetninger om sager, hvori den samlede isolations-tid overstiger 3 måneder. Undersøgelsen vil bl. a. gøre det muligt at få nærmere belysning af det konkrete grundlag for isolationsanbringelserne. Jeg tror, at disse undersøgelser vil kunne bidrage til at give et bedre grundlag for de videre overvejelser vedrørende disse væsentlige spørgsmål.

En række af lovforslagene vedrører emner, som behandles i strafferetsplejeudvalget. Jeg har i løbet af den senere tid draget omsorg for, at dette udvalg får mulighed for hurtigere at få udarbejdet de betænkninger, der er tale om, og der er naturligvis foretaget en sådan prioritering, at de spørgsmål, der mest har optaget folketinget og retsudvalget, vil komme forrest i rækken af problemer, som strafferetsudvalget i øjeblikket har til behandling.

Forslagsstillerne siger i den skriftlige fremsættelse, at den uændrede genfremsættelse ikke skyldes uvilje mod at tage hensyn til de indvendinger, der er rejst mod forslagene, men at de er udtryk for ønsket om en hurtig genfremsættelse af hensyn til udvalgsbehandlingen. Derfor skal jeg ikke forlænge debatten yderligere, men ud over de korte bemærkninger, jeg allerede har fremsat, henviser jeg til de synspunkter, jeg fremkom med ved førstebehandlingen af forslagene i efteråret.

Erik B. Smith (S):

Jeg skal sandelig heller ikke forlænge debatten ydeligere, men henholde mig til, hvad jeg sagde allerede den 21. oktober 1981, og jeg kan her henviser til Folketingstidende 1981–82, 1. samling, sp. 921 og 922. Jeg kan heller ikke forestille mig, at forslagsstilleren har forventet, at vi under denne første behandling skulle gentage eller komme med nye argumenter, når der er tale om en totalt identisk genfremsættelse, oven i købet for så vidt angår den skriftlige fremsættelse.

Hagen Hagensen (KF):

Idet jeg endnu en gang over for VS og ordføreren i denne sag for VS vil anerkende det meget betydelige arbejde, der er nedlagt i

alle de forslag, af hvilke vi nu har en stor del til behandling i dag, vil jeg blot sige – til dels med henvisning til, hvad jeg har sagt, da forslagene tidligere var til drøftelse, og hvorom henvises til Folketingstidende, 1. samling, sp. 927 ff. og sp. 1854 ff. – at det konservative folkeparti fortsat vil være med til at drøfte retssikkerheden og borgernes rettigheder i vort samfund, men at vi langtfra finder altid at kunne gøre det på VS' præmisser.

Alice Faber (SF):

Som socialistisk folkepartis ordfører sagde ved disse lovforslags fremsættelse den 21. oktober 1981, finder vi, at det er et meget vigtigt område af retsplejeloven, VS har taget op her. De bemærkninger, jeg vil komme med, er supplerende til fru Ebba Stranges bemærkninger under de tidligere forhandlinger, og de står i Folketingstidende 1981–82, 1. samling, sp. 932–35 og sp. 963–64.

I mit arbejde som socialarbejder har jeg haft forbindelse med mange mennesker, der på et eller andet tidspunkt af deres liv har begået kriminelle handlinger. Karakteristisk for de fleste af de mennesker er det, at de ikke har været særlig gode til at klare sig i forhold til vores bureaukratiske systemer. At de fleste af dem heller ikke har haft særlig gode opvækstvilkår eller har klaret sig særlig godt i folkeskolen eller på arbejdsmarkedet, er vel heller ikke ukendt for folketingets medlemmer. Det er således også de færreste, der har kræfter og overskud til at kæmpe imod de eventuelle uretfærdigheder, de er udsat for f. eks. af politiet eller retsmyndighederne.

Derfor er debatten om forholdet mellem retshåndhævelsen og retssikkerheden uhyre vigtig, ikke mindst i disse år, hvor så store grupper af befolkningen har svært ved at klare dagligdagen, for så bliver trykket på de grupper, som ikke følger den slagne vej i livet, endnu hårdere. Vi mennesker er gode til at finde syndebugke, men selv om folk har begået en forbrydelse, har de krav på, at deres rettigheder ikke forringes.

Lovforslag nr. L 18 kan vi tilslutte os. Det er blevet alt for let at registrere vores gøren og laden om alle forhold, hvorfor vi må være meget opmærksom på at undgå unødigt registrering. Hvorfor i alverden bliver såkaldt slettede oplysninger opbevaret på mikro-